
**Požadavky na certifikační orgány provádějící certifikaci
podle mezinárodního standardu PEFC spotřebitelského
řetězce**

PEFC Česká republika
Bělohorská 274/9
169 00 Praha 6
Tel: +420 220 517 137
E-mail: info@pefc.cz, web: www.pefc.cz

MEZINÁRODNÍ STANDARD PEFC

PEFC 2003:2012

Požadavky pro uživatele certifikací

16. 7. 2012

Požadavky na certifikační orgány provádějící certifikaci podle mezinárodního standardu PEFC spotřebitelského řetězce

PEFC INTERNATIONAL

World Trade Center 1, 10 Route de l'Aéroport
CH-1215 Geneva, Switzerland
Tel.: +41 (0)22 799 45 40, fax: +41 (0)22 799 45 50
E-mail: info@pefc.org, web: www.pefc.org

Copyright

© Rada PEFC 2012

Autorská práva k tomuto dokumentu vlastní Rada PEFC. Dokument je volně dostupný na webových stránkách Rady PEFC nebo na vyžádání.

Žádná část tohoto dokumentu pokrytá autorskými právy nesmí být změněna nebo upravena; rozšiřována nebo kopírována žádným způsobem nebo prostředky ke komerčním účelům bez souhlasu Rady PEFC.

Jediná oficiální verze tohoto dokumentu je v anglickém jazyce. Překlad tohoto dokumentu musí být schválený Radou PEFC nebo národním řídicím orgánem PEFC. V případě jakýchkoli pochybností je rozhodující anglická verze.

Název dokumentu: Požadavky na certifikační orgány provádějící certifikaci podle mezinárodního standardu PEFC spotřebitelského řetězce

Označení dokumentu: PEFC ST 2003:2012

Schváleno: Valné shromáždění Rady PEFC

Datum: 2. 7. 2012

Datum vydání: 16. 7. 2011

Datum účinnosti: 16. 7. 2012

Datum přechodného období: 2. 7. 2013 (kromě kapitoly 5.2.2, pro kterou je stanoveno datum přechodného období 2. 7. 2014).

Obsah

Obsah	4
Předmluva	6
0 Úvod	7
1 Rozsah	7
2 Normativní odkazy	7
3 Definice	8
3.1 Standard spotřebitelského řetězce	8
3.2 Organizace klienta	8
3.3 Závažná neshoda.....	8
3.4 Méně závažná neshoda	8
3.5 Připomínka.....	8
4 Certifikační orgán.....	8
4.1 Obecná ustanovení	8
4.2 Ochrana důvěrných informací	8
5 Pracovníci Certifikačního orgánu	9
5.1 Pracovníci zapojení do certifikačních činností	9
5.2 Auditoři.....	9
5.3 Tým auditorů	11
6 Změny požadavků na certifikaci.....	11
7 Odvolání, stížnosti a spory.....	11
8 Žádost o certifikaci.....	11
9 Příprava hodnocení	12
10 Hodnocení	12
11 Hodnotící zpráva.....	13
12 Rozhodnutí o certifikaci.....	13
12.1 Neshody.....	14
12.2 Certifikační dokument.....	14
13 Kontrola	15

13.1	Požadavky týkající se auditu	15
14	Užívání licencí, certifikátů a označení shody.....	15
14.1	Používání loga PEFC	16
15	Stížnosti na dodavatele.....	16
	Příloha 1 – Akreditace akceptované Radou PEFC	17
	Příloha 2 – PEFC notifikace certifikačních orgánů	18
	Příloha 3 – Certifikace spotřebitelského řetězce ve vícemístných organizacích.....	19
0	Úvod	19
1	Kritéria způsobilosti vícemístných organizací	19
2	Kritéria způsobilosti certifikačního orgánu	19
2.1	Přezkoumání smluv	19
2.2	Audit.....	20
2.3	Neshody.....	20
2.4	Certifikáty	20
3	Vzorkování pro potřeby auditu prováděného na místě	22
3.1	Metodika	22
3.2	Velikost vzorku	22
3.3	Doba trvání auditu	23
3.4	Dodatečně přihlášené výrobní provozy.....	24

Předmluva

Text tohoto dokumentu vypracovala Rada PEFC (Program pro vzájemné uznávání lesních certifikačních systémů) a Mezinárodní akreditační fórum Inc. (IAF) a schválilo jej Valné shromáždění Rady PEFC dne 2. července 2012 a IAF dne 8. února 2012. Pro všechny certifikační orgány provádějící certifikaci spotřebitelského řetězce podle dokumentu PEFC ST 2002:2010 *Chain of Custody of Forest Based Products – Requirements* (český překlad: Spotřebitelský řetězec lesních produktů – požadavky) nabývají požadavky uvedené v tomto dokumentu účinnosti k datu 2. července 2013 (jeden rok od přijetí). Výjimkou jsou požadavky uvedené v kapitole 5.2.2., které nabývají účinnosti k datu 2. července 2014 (dva roky od přijetí).

Rada PEFC zajišťuje vzájemné uznávání národních lesních certifikačních systémů a definuje mezinárodní standard spotřebitelského řetězce (PEFC ST 2002:2010) a Pravidla pro používání loga PEFC (PEFC ST 2001:2008). Rada PEFC vyžaduje, aby certifikaci spotřebitelského řetězce prováděly certifikační orgány, které získaly akreditaci od akreditačních orgánů - signatářů Multilaterální dohody IAF o vzájemném uznávání (MLA) pro certifikaci produktů.

Akreditace snižuje riziko pro podniky a jejich zákazníky tím, že jim poskytuje záruku, že akreditované certifikační orgány jsou kompetentní pro provádění své činnosti. Akreditační orgány, které jsou členy IAF, musí pracovat v souladu s nejpřísnějšími standardy a vyžadovat od certifikačních orgánů, jimž udělují akreditaci, aby splňovaly příslušné mezinárodní standardy a IAF Pokyn týkající se používání těchto standardů.

Akreditace udělené členy akreditačního orgánu IAF jsou založeny na pravidelných vzájemných hodnoceních, což zajišťuje ekvivalenci jejich akreditačních programů. Tyto akreditace umožňují, aby společně, které získaly akreditaci certifikátu hodnocení shody v jedné části světa, byl tento certifikát uznáván kdekoli na světě.

0 Úvod

0.1 Rada PEFC požaduje, aby Certifikační orgány provádějící certifikaci spotřebitelského řetězce splňovaly požadavky dokumentů ISO/IEC Pokyn 65, Výklad IAF k aplikaci Pokynu ISO/IEC 65 (IAF GD5), tohoto dokumentu IAF/PEFC a relevantních ustanovení normy ISO 19011 specifikovaných v tomto dokumentu.

0.2 ISO/IEC Pokyn 65 je mezinárodní norma, která stanoví kritéria pro orgány provádějící certifikaci produktů, služeb a procesů. Certifikace spotřebitelského řetězce je považována za certifikaci procesu, neboť spotřebitelský řetězec představuje řadu vzájemně souvisejících nebo vzájemně se ovlivňujících činností, které transformují vstupní informace o původu nakupované suroviny na výstupní informace o původu prodávaných/předávaných produktů. Požadavky vztahující se na spotřebitelský řetězec jsou popsány v dokumentu PEFC 2002:2010. Pravidla pro používání loga PEFC jsou popsána v PEFC ST 2001:2008 Technického dokumentu Rady PEFC.

0.3 Výraz „musí“ (v angličtině „shall“) používaný v tomto dokumentu označuje ustanovení, která vyjadřují požadavky dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a požadavky specifické pro certifikaci PEFC spotřebitelského řetězce a která jsou povinná. Výraz „měl by“ (v angličtině „should“) se používá k označení těch pokynů, které sice nejsou povinné, ale IAF a Rada PEFC je poskytují jako uznávané způsoby, jak dosáhnout splnění požadavků.

0.4 Tento dokument neobsahuje znění dokumentů ISO/IEC Pokyn 65, IAF GD5 a ISO 19011. Tyto dokumenty lze získat od ISO, národních úřadů pro normalizaci nebo od IAF.

1 Rozsah

Tento dokument poskytuje doplňkové schéma specifických požadavků pro certifikační orgány provádějící certifikaci spotřebitelského řetězce podle PEFC 2002:2010.

2 Normativní odkazy

ISO/IEC 17000:2004, Posuzování shody - Slovník a základní principy

ISO/IEC Pokyn 65:1996, Všeobecné požadavky pro orgány provozující systémy certifikace produktů

Pro účely této normy platí relevantní definice uvedené v dokumentech ISO/IEC Pokyn 2 a ISO 9000:2005 spolu s následujícími definicemi:

ISO 19011:2002, Směrnice pro provádění auditu systému managementu jakosti a/nebo systému environmentálního managementu

IAF GD 5:2006, Výklad IAF k aplikaci Pokynu ISO/IEC 65:1996 (viz www.iaf.nu)

PEFC ST 2002:2010, Spotřebitelský řetězec lesních produktů – požadavky (viz www.pefc.org)

PEFC ST 2001:2008, verze 2, Pravidla pro používání loga PEFC – požadavky (dále Pravidla pro používání loga PEFC, viz www.pefc.org)

3 Definice

Pro účely tohoto dokumentu platí relevantní definice uvedené v dokumentech ISO/IEC 17000:2004, ISO/IEC Pokyn 65, IAF GD5 a ve standardu spotřebitelského řetězce.

3.1 Standard spotřebitelského řetězce

PEFC ST 2002:2010, Spotřebitelský řetězec lesních produktů – požadavky

3.2 Organizace klienta

Organizace, včetně vícemístných organizací, které žádají o certifikaci nebo jejichž spotřebitelský řetězec byl certifikován.

Poznámka: Výraz „Organizace klienta“ používaný v tomto dokumentu je ekvivalentní s výrazem „dodavatel“ užívaným v dokumentu ISO/IEC Pokyn 65.

3.3 Závažná neshoda

Zcela chybějící nebo špatná implementace a nedodržování jednoho či více požadavků uvedených ve standardu spotřebitelského řetězce, což může vést ke vzniku systémového rizika, pokud jde o fungování a účinnost spotřebitelského řetězce a/nebo ovlivnit důvěryhodnost prohlášení Organizace klienta týkající se certifikovaných surovin.

Poznámka: Závažná neshoda může být buď jednotlivá neshoda, nebo celá řada menších, avšak vzájemně souvisejících neshod, které - pokud jsou posuzovány společně - představují závažnou neshodu.

3.4 Méně závažná neshoda

Jednotlivé nesplnění požadavků spotřebitelského řetězce, což může vést ke vzniku systémového rizika pro fungování a účinnost spotřebitelského řetězce a/nebo ovlivnit důvěryhodnost prohlášení dodavatele týkající se certifikovaných surovin.

3.5 Připomínka

Výsledek zjištěný v rámci hodnocení, který nepotvrzuje neshodu, ale auditní tým jej označil jako příležitost ke zlepšení.

4 Certifikační orgán

Platí všechny požadavky uvedené v článku 4 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

4.1 Obecná ustanovení

Kritéria, podle nichž se hodnotí spotřebitelský řetězec Organizace klienta, jsou stejná jako kritéria uvedená v nejnovější verzi standardu spotřebitelského řetězce a v relevantních závazných přílohách a pravidlech pro používání loga PEFC.

Poznámka: Nejnovější verze standardu spotřebitelského řetězce, jeho přílohy a příslušné přechodné období naleznete na oficiálních webových stránkách Rady PEFC – www.pefc.org.

4.2 Ochrana důvěrných informací

Certifikační orgán musí informovat Organizaci klienta v případě, že je povinen poskytnout informace Radě PEFC nebo národnímu řídicímu orgánu PEFC. Aby byly splněny požadavky na ochranu důvěrných informací, které jsou uvedeny v dokumentech ISO/IEC Pokyn 65 a IAF GD5, musí mít certifikační orgán písemný souhlas Organizace klienta s poskytnutím informací Radě PEFC a národnímu řídicímu orgánu PEFC.

5 Pracovníci Certifikačního orgánu

Platí všechny požadavky uvedené v článku 5 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

5.1 Pracovníci zapojení do certifikačních činností

5.1.1. Certifikační orgán musí zajistit, aby všichni pracovníci provádějící hlavní činnosti, jako je přezkum smluv, provádění auditu, udělování certifikací, monitorování auditorů atd., měli relevantní a náležitě znalosti a kvalifikaci odpovídající těmto činnostem.

5.2 Auditoři

Certifikační orgán musí mít zdokumentovaný postup, který zajistí, aby auditoři měli osobní předpoklady, znalosti a kvalifikaci v souladu s požadavky článků 7.1, 7.2, 7.3.1 a 7.3.2 ISO 19011.

5.2.1. Vzdělání

Certifikační orgán musí zajistit, aby auditoři měli znalosti odpovídající minimálně středoškolskému vzdělání. V případech, kdy auditor/auditoři provádí/provádějí audity spotřebitelského řetězce, musí toto středoškolské vzdělání mít specializaci na lesnictví a související odvětví nebo musí být doplněno takto zaměřenými kurzy.

Poznámka: Středoškolské vzdělání je taková součást národního vzdělávacího systému, která navazuje na základní stupeň a která musí být dokončena před zahájením terciárního vzdělávání (to znamená univerzita nebo obdobná vzdělávací instituce).

Specializované vzdělání zaměřené na lesnictví nebo na související odvětví lze nahradit praxí v těchto sektorech, pokud je certifikační orgán schopen prokázat, že tato praxe je ekvivalentní požadovanému vzdělání.

Poznámka: Lesnictví a související odvětví zahrnují činnosti v oblasti výroby, dopravy, distribuce nebo dopravy a skladování lesních produktů.

5.2.2. Školení zaměřené na problematiku spotřebitelského řetězce

Certifikační orgán musí zabezpečit, aby se auditoři v posledních dvou letech zúčastnili vzdělávacího programu zaměřeného na spotřebitelský řetězec lesních produktů. Musí se jednat o program uznaný Radou PEFC nebo národním řídicím orgánem PEFC.

5.2.3. Školení zaměřené na audit

Certifikační orgán musí zabezpečit, aby auditoři úspěšně absolvovali školení zaměřené na metodiku auditu v souladu s normou ISO 19011.

5.2.4. Pracovní zkušenosti

Pokud jde o základní kvalifikaci auditora, musí certifikační orgán zaručit, že auditor pracoval v lesnictví a souvisejících odvětvích, a to minimálně po dobu tří (3) let a na plný úvazek.

Požadavek celkové tříleté praxe může být zkrácen o jeden (1) rok v případě, že auditor dokončil terciární vzdělání zaměřené na lesnictví a související odvětví.

Poznámka: Terciární vzdělání, někdy též označované jako třetí stupeň, třetí úroveň a post-sekundární vzdělání, představuje vzdělávací úroveň následující po dokončení střední školy.

5.2.5. Zkušenosti v oblasti auditu

Pokud jde o základní kvalifikaci auditora, musí certifikační orgán zaručit, že auditor v průběhu posledních tří let provedl pod vedením kvalifikovaného auditora audity PEFC ST 2003:2012

spotřebitelského řetězce alespoň pro čtyři organizace. Počet auditů spotřebitelského řetězce provedených v rámci výcviku lze snížit o dva (2) audity u těch auditorů, kteří mají odpovídající kvalifikaci pro audit v sektoru lesnictví a v souvisejících odvětvích dle ISO 9001 nebo 14001.

Pro zachování kvalifikace auditora je certifikační orgán povinen zajistit, aby auditor provedl minimálně pět (5) externích auditů ročně, z toho alespoň ve dvou (2) případech se musí jednat o audity spotřebitelského řetězce, a celkem by tyto audity měly pokrýt alespoň sedm (7) člověkodní auditní činnosti.

5.2.6. Kompetence

5.2.6.1 Certifikační orgán musí zajistit, aby auditoři prokázali svou schopnost uplatnit znalosti a odbornou způsobilost v těchto oblastech:

a) principy, postupy a techniky auditu (viz 7.3.1a ISO 19011): aby je auditor uměl vhodným způsobem aplikovat při různých auditech a aby bylo zabezpečeno, že audity budou prováděny konzistentně a systematicky;

b) situace v organizaci (viz 7.3.1c ISO 19011), včetně velikosti organizace, její struktury, funkcí a vztahů, všeobecných obchodních postupů a související terminologie a kulturních a sociálních zvyklostí, jako je znalost pracovního jazyka v Organizaci klienta: to umožní auditorovi pochopit provozní kontext organizace;

c) platná mezinárodní legislativa a národní legislativa upravující řízení lesního hospodaření a systém vymahatelnosti práva při nákupu suroviny a zamezení suroviny z kontroverzních zdrojů: to umožní auditorovi pochopit smluvní vztahy Organizace klienta a jejich dodavatelů a hodnotit postupy Organizace klienta zaměřené na zamezení suroviny z kontroverzních zdrojů, aby se vyloučil nákup surovin z těchto zdrojů. V této oblasti jsou požadovány znalosti a pochopení níže uvedené problematiky:

- smlouvy a dohody
- systém řízení lesního hospodářství a vymáhání práva v zemích, které nemají certifikaci původu surovin
- mezinárodní smlouvy a konvence týkající se obchodu s lesními produkty (CITES).

5.2.6.2 Certifikační orgán musí zajistit, aby auditoři prokázali svou schopnost uplatnit terminologii, znalosti, pochopení a kvalifikaci v následujících oblastech spotřebitelského řetězce produktů lesního hospodářství:

- a) principy a požadavky standardu spotřebitelského řetězce,
- b) produkty, procesy a postupy ve specifickém sektoru, používaný tok surovin, měření a kontrolní opatření,
- c) aplikace systémů řízení na odvětví lesního hospodářství a související odvětví a interakce jejich složek,
- d) informační systémy a technologie používané pro autorizaci, zabezpečení, distribuci a kontrolu dokumentů, dat a záznamů,
- e) používání loga PEFC a ostatních značek a prohlášení,
- f) aplikace opatření zamezujících surovinu z kontroverzních zdrojů, včetně relevantní metodiky pro hodnocení rizik a ukazatelů.

5.2.6.3 Certifikační orgán musí předložit důkaz o ročním monitorování auditorů spotřebitelského řetězce, přičemž použije takové metody, jako je dosvědčení auditu, přezkoumání zpráv o auditu nebo zpětná vazba od Organizace klienta atd., a to na základě frekvence jejich užívání a na základě úrovně rizika spojeného s jejich činnostmi. Certifikační orgán musí přezkoumat způsobilost pracovníků z hlediska jejich výkonu, aby bylo možno určit oblasti vyžadující proškolení.

5.3 Tým auditorů

Tým auditorů se musí skládat z auditora (auditorů) splňujících požadavky uvedené v bodě 5.2. V určitých případech mohou být na podporu požadované kvalifikace auditora přizváni techničtí experti z konkrétního technického oboru, kteří poskytnou příslušné technické expertízy.

6 Změny požadavků na certifikaci

Platí všechny požadavky uvedené v článku 6 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65.

7 Odvolání, stížnosti a spory

Platí všechny požadavky uvedené v článku 7 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

8 Žádost o certifikaci

Platí všechny požadavky uvedené v článku 7 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

8.1 Společně se žádostí o certifikaci spotřebitelského řetězce musí Organizace klienta poskytnout alespoň tyto informace:

- a) subjektivita korporace, název společnosti, adresa a právní status,
- b) dokumentované postupy týkající se spotřebitelského řetězce Organizace klienta, jak je definuje článek 4.3 standardu spotřebitelského řetězce,
- c) popis a vymezení produktů, na něž se vztahuje spotřebitelský řetězec, a
- d) místa (výrobní provozy), na něž se vztahuje spotřebitelský řetězec v případě vícemístné certifikace (Příloha 4 standardu spotřebitelského řetězce).

8.2 Organizace klienta musí poskytnout pro produkty, na něž se vztahuje spotřebitelský řetězec, minimálně tyto informace týkající se použití volitelných požadavků standardu spotřebitelského řetězce:

- a) metoda používaná pro spotřebitelský řetězec (kapitola 4 a 5),
- b) metoda výpočtu procentuálního podílu certifikované suroviny (článek 5.3.4),
- c) přepočítání procentuálního podílu certifikované suroviny do výstupů (článek 5.4),
- d) použitá definice původu (Příloha 1) a
- e) zamýšlená aplikace Pravidel pro používání loga PEFC.

8.3 V případech, kdy Organizace klienta používá pro různé produkty nebo na různých místech různé metody spotřebitelského řetězce (a-e), musí v případě vícemístné organizace žádost obsahovat informace specifikované u bodů a) až e) pro každý produkt a/nebo místo zvlášť.

9 Příprava hodnocení

Platí všechny požadavky uvedené v článku 9 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

9.1 Certifikační orgán musí mít zdokumentované postupy zajišťující, aby byl pro každý audit vypracován příslušný plán, který představuje základ dohody o provedení a časovém harmonogramu auditu. S plánem auditu musí být Organizace klienta předem seznámena a musí s ní být dojednána data konání auditu.

Poznámka: Pokyny pro přípravu plánu auditu uvádí norma ISO 19011 v článku 6.4.1.

9.2 V případě vícemístné certifikace musí plán auditu uvádět seznam míst (provozů) zařazených do vzorku.

9.3 Certifikační orgán musí mít zdokumentované postupy pro výběr a jmenování týmu auditorů, včetně vedoucího týmu.

Poznámka: Pokyny pro výběr týmu auditorů a vedoucího týmu uvádí norma ISO 19011 v článcích 6.2.1 a 6.2.4.

9.4 Předtím, než se uskuteční audit na místě, musí certifikační orgán přezkoumat dokumentaci Organizace klienta (viz 8.1.b), aby mohla být stanovena shoda dokumentace spotřebitelského řetězce s kritérii platnými pro audit ve smyslu článku 6.3 ISO 19011.

10 Hodnocení

Platí všechny požadavky uvedené v článku 10 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65.

10.1 Všeobecné požadavky

10.1.1 Rozsah auditu spotřebitelského řetězce zahrnuje:

- a) určení shody procesu spotřebitelského řetězce Organizace klienta s požadavky standardu spotřebitelského řetězce a relevantní Přílohy s definicí původu suroviny a jejich efektivní implementace;
- b) určení shody systému řízení Organizace klienta s požadavky standardu spotřebitelského řetězce a jejich efektivní implementace;
- c) určení shody procesu spotřebitelského řetězce Organizace klienta s požadavky na zamezení suroviny z kontroverzních zdrojů, v případech, kdy to je relevantní (Příloha 2 standardu spotřebitelského řetězce) a jejich efektivní implementace;
- d) určení, jak Organizace klienta dodržuje pravidla pro používání loga PEFC a jejich efektivní implementace; a

Poznámka: Používání loga PEFC a prohlášení PEFC musí být hodnoceno v rámci kontrolních a recertifikačních auditů.

- e) určení oblastí, kde existuje možnost zlepšení spotřebitelského řetězce Organizace klienta.

10.1.2 Počáteční audit spotřebitelského řetězce musí certifikační orgán provést v souladu s relevantním pokynem uvedeným v článku 6.5 ISO 19011. Počáteční audit a recertifikační audit se musí provádět na místě.

10.2 Doba trvání počátečních auditů

10.2.1 Certifikační orgán musí mít zdokumentované postupy pro stanovení doby trvání auditu. Pro každou Organizaci klienta musí certifikační orgán stanovit (na základě informací PEFC ST 2003:2012

získaných od auditora a/nebo technického experta) dobu potřebnou pro naplánování a provedení úplného a efektivního auditu spotřebitelského řetězce Organizace klienta. Doba trvání auditu určená certifikačním orgánem a zdůvodnění tohoto rozhodnutí se musí uvést do záznamů. Minimální doba pro provedení auditu na místě je půl člověkodne, s výjimkou mikropodniků.

Poznámka: Mikropodnik je definován jako podnik, který zaměstnává méně než 10 osob a jehož roční obrat nebo celková roční bilanční suma nepřesahuje 2 miliony EUR (nebo ekvivalent v národní měně).

10.2.2 Při zvažování doby trvání auditu by měl certifikační orgán mimo jiné přihlídnout k těmto aspektům:

- a) požadavky standardu spotřebitelského řetězce,
- b) velikost Organizace klienta a složitost její činnosti, počet typů produktů a sortimentních skupin krytých výrobní šarží/ výrobními šaržemi a jejich jednotka,
- c) rozsah dodávek s rizikem zakoupení suroviny z kontroverzních zdrojů,
- d) rozsah činností, u nichž se využívá označování logem PEFC,
- e) jakýkoli outsourcing činností zahrnutých do rozsahu standardu spotřebitelského řetězce,
- f) výsledky předchozích auditů, včetně auditů systémů řízení Organizace klienta,
- g) počet míst (výrobních provozů) a aspekty související s vícemístnou organizací.

11 Hodnotící zpráva

Platí všechny požadavky uvedené v článku 11 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v člancích 6.6.1 a 6.6.2 ISO 19011.

11.1 Hodnotící zpráva musí identifikovat organizační složky Organizace klienta, postupy a skupiny produktů a jejich produkty, na které se vztahuje spotřebitelský řetězec.

11.2 Hodnotící zpráva musí definovat použitá certifikační kritéria; to znamená standard spotřebitelského řetězce a jeho části, které jsou použitelné pro spotřebitelský řetězec Organizace klienta, včetně těchto částí:

- a) metoda používaná pro spotřebitelský řetězec (kapitola 4 a 5 standardu spotřebitelského řetězce),
- b) metoda výpočtu procentuálního podílu certifikované suroviny (článek 5.3.4 standardu spotřebitelského řetězce),
- c) přepočítání procentuálního podílu certifikované suroviny do výstupů (článek 5.4 standardu spotřebitelského řetězce),
- d) použitá definice původu (Příloha 1 standardu spotřebitelského řetězce),
- e) Pravidla pro používání loga PEFC, a
- f) požadavky zamezení suroviny pocházející z kontroverzních zdrojů (Příloha 2 standardu spotřebitelského řetězce).

11.3 V případě, že se certifikační kritéria u jednotlivých produktů/produktových skupin liší, musí být definice z bodu 11.2 vypracována pro každý produkt/produktovou skupinu zvlášť.

12 Rozhodnutí o certifikaci

Platí všechny požadavky uvedené v článku 12 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

12.1 Neshody

12.1.1 Závěry zjištěné auditem musí být klasifikovány jako závažné neshody, méně závažné neshody a připomínky.

12.1.2 Závažné a méně závažné neshody se musí opravit a před udělením certifikace nebo recertifikace musí certifikační orgán tato nápravná opatření zkontrolovat.

12.1.3 Výsledkem závažných a méně závažných neshod zjištěných během kontrolních auditů musí být nápravná opatření, která přijme Organizace klienta za účelem vyřešení neshod. Certifikační orgán přezkoumá a bude akceptovat akční plán nápravných opatření, včetně časového rámce. Lhůta pro provedení nápravných opatření u závažných neshod zjištěných v rámci kontrolních auditů a pro jejich ověření certifikačním orgánem musí splňovat pravidla certifikačního orgánu, avšak nesmí přesáhnout 3 měsíce. Nápravná opatření v případě méně závažných neshod musí být ověřena nejpozději během následujícího auditu.

12.1.4 Nápravná opatření u všech neshod zjištěných při počátečním, kontrolním nebo recertifikačním auditu musí certifikační orgán ověřit návštěvou na místě nebo jiným vhodným způsobem.

12.2 Certifikační dokument

12.2.1 Certifikační dokument musí obsahovat minimálně tyto informace:

- a) identifikace certifikačního orgánu,
- b) název a adresa Organizace klienta nebo jejích složek, jejichž spotřebitelský řetězec je předmětem certifikace,
- c) rozsah udělené certifikace (viz 12.2.2),
- d) akreditační značka předepsaná akreditačním orgánem (včetně čísla akreditace, je-li to relevantní), datum udělení, rozšíření nebo obnovení certifikace a datum skončení platnosti nebo datum recertifikace (viz 12.2.6). Datum účinnosti uvedené na certifikačním dokumentu nesmí předcházet datu rozhodnutí o certifikaci.

12.2.2 Rozsah certifikace musí zahrnovat minimálně tyto informace:

- a) identifikace standardu spotřebitelského řetězce,
- b) metoda použitá pro spotřebitelský řetězec,
- c) použitá definice původu suroviny (Příloha 1 standardu spotřebitelského řetězce), a
- d) produkty, na něž se vztahuje spotřebitelský řetězec.

12.2.3 V případech, kdy se národní identifikace standardu spotřebitelského řetězce liší od mezinárodní, musí certifikát spotřebitelského řetězce (kromě národní identifikace) vždy obsahovat ještě mezinárodní identifikaci, tj. PEFC ST 2002:2010, Spotřebitelský řetězec lesních produktů – požadavky.

Poznámka: Identifikace standardu spotřebitelského řetězce se vztahuje k verzi standardu spotřebitelského řetězce, podle níž bylo provedeno hodnocení a která platila v okamžiku udělení certifikace. Aby se nemusel vydávat nový certifikační dokument pokaždé, když se změní standard spotřebitelského řetězce, měla by identifikace standardu spotřebitelského řetězce obsahovat údaj „v platném znění“ a odkaz na webové stránky Rady PEFC (www.pefc.org), kde jsou uvedeny změny platné verze standardu spotřebitelského řetězce.

12.2.4 V případech, kdy pro jednotlivé produkty/skupiny produktů byly použity rozdílné definice původu suroviny, musí být rozsah certifikačního dokumentu (12.2.2b) vymezen pro každý jednotlivý produkt. Jestliže je rozsah certifikace zahrnut v příloze certifikátu, musí být odkaz na příslušnou přílohu uveden v certifikátu.

12.2.5 Na žádost Organizace klienta vydá certifikační orgán certifikační dokument v jazyce, který se běžně používá v mezinárodním styku - nebo alespoň v angličtině.

12.2.6 Certifikace se uděluje maximálně na pět let.

12.2.7 Certifikační orgán musí zveřejnit informace o platnosti a rozsahu jakéhokoli vydaného certifikačního dokumentu.

Poznámka: Za vhodný a uznávaný způsob zveřejnění těchto informací se považují webové stránky certifikačního orgánu.

12.2.8 Certifikační orgány musí neprodleně informovat příslušný národní řídicí orgán PEFC nebo Radu PEFC (pokud národní řídicí orgán PEFC neexistuje) o udělení, pozastavení, odebrání certifikace nebo o změně rozsahu certifikace.

13 Kontrola

Platí všechny požadavky uvedené v článku dokumentu 13 ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

13.1 Požadavky týkající se auditu

13.1.1 Kontrolní audity se musí provádět minimálně jednou ročně.

13.1.2 Kontrola musí probíhat na místě v Organizaci klienta. Každoroční kontrolní audit v prostorách Organizace klienta lze nahradit jinými metodami auditu, jako je přezkoumání dokumentace a záznamů. Období mezi kontrolními audity prováděnými na místě nesmí přesáhnout dva (2) roky v těchto případech:

- a) certifikační orgán může prokázat, že použité metody auditu jsou dostatečně spolehlivé, pokud jde o plnění certifikačních kritérií certifikovaným subjektem,
- b) Organizace klienta je mikropodnikem,
- c) při předcházejícím počátečním, kontrolním nebo recertifikačním auditu nebyla zjištěna žádná neshoda,
- d) Organizace klienta nenakupuje vysoce rizikové dodávky,
- e) Organizace klienta poskytne certifikačnímu orgánu veškeré jednotlivé záznamy, jejichž archivaci vyžaduje standard spotřebitelského řetězce, nebo soupis všech záznamů, které umožňují certifikačnímu orgánu provést nezávislé vzorkování.

13.1.3 Kontrolní audit se nemusí provádět na místě a může být nahrazen jinými metodami i tehdy, jestliže předložená dokumentace poskytuje dostatečný důkaz o tom, že Organizace klienta za období od posledního certifikačního, kontrolního nebo recertifikačního auditu nezakoupila certifikovanou surovinu, ani nevydala prohlášení týkající se certifikované suroviny. Mezi dvěma kontrolními audity prováděnými na místě však nesmí uplynout více než dva (2) roky.

13.1.4 Minimální doba pro kontrolní a recertifikační audit je stejná jako v případě počátečního auditu definovaného v člácích 10.2.1 a 10.2.2

14 Užívání licencí, certifikátů a označení shody

Platí všechny požadavky uvedené v článku 14 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65 a v dokumentu IAF GD5.

14.1 Používání loga PEFC

14.1.1 V případech, kdy certifikační orgán používá logo PEFC na certifikačním dokumentu nebo pro jakékoli jiné účely související s certifikačním programem PEFC, může se toto užívání realizovat pouze na základě platné licence vydané Radou PEFC nebo příslušným národním řídicím orgánem PEFC.

14.1.2 V případech, kdy certifikační orgán používá logo PEFC na certifikačním dokumentu, musí Organizaci klienta vysvětlit, že se logo PEFC uvedené na certifikátu vztahuje pouze na dodržování certifikačního programu PEFC ze strany Organizace klienta a že Organizaci klienta není tímto uděleno právo užívat logo PEFC.

Poznámka: Organizace klienta s platným PEFC certifikátem spotřebitelského řetězce může používat logo PEFC pouze společně s jedinečným číslem licence PEFC na produktech nebo mimo ně (použití „on-product“ a „off-product“), a to na základě licenční smlouvy o používání loga PEFC, kterou vydala Rada PEFC nebo jiný subjekt pověřený Radou PEFC, a v souladu s pravidly pro používání loga PEFC.

15 Stížnosti na dodavatele

Platí všechny požadavky uvedené v článku 15 dokumentu ISO/IEC Pokyn 65.

Příloha 1 – Akreditace akceptované Radou PEFC

Rada PEFC vyžaduje, aby certifikaci spotřebitelského řetězce prováděly pouze certifikační orgány akreditované akreditačními orgány - signatáři mezinárodní multilaterální dohody IAF MLA pro certifikaci produktů nebo multilaterálních dohod regionálních akreditačních skupin IAF, jako je například EA (Evropská spolupráce v akreditaci), IAAC (Meziamerická spolupráce pro akreditaci), PAC (Pacifická spolupráce v akreditaci) a SDCA (Společenství pro rozvoj jihoafrického regionu v oblasti akreditace).

Rozsah akreditace musí explicitně pokrývat standard spotřebitelského řetězce PEFC (PEFC ST 2002:2010, Spotřebitelský řetězec lesních produktů – požadavky) v jeho platné verzi a/nebo s odkazy na případné budoucí změny a dodatky přijaté Radou PEFC a prezentované na oficiálních webových stránkách Rady PEFC (www.pefc.org).

Rozsah akreditace musí rovněž explicitně uvádět dokument ISO/IEC Pokyn 65, tento dokument a další požadavky, podle nichž byl certifikační orgán hodnocen.

Příloha 2 – PEFC notifikace certifikačních orgánů

(Požadavky se nevztahují na akreditaci certifikačního orgánu)

Certifikační orgán provádějící certifikaci spotřebitelského řetězce uznávanou PEFC musí být notifikován Radou PEFC nebo jiným orgánem, který získal autorizaci od PEFC pro konkrétní zemi, v níž působí.

Notifikace PEFC vyžaduje, aby měl certifikační orgán platnou akreditaci uznávanou Radou PEFC (viz Příloha 1 tohoto dokumentu). Certifikační orgán je povinen poskytnout Radě PEFC nebo příslušnému orgánu s pověřením od PEFC informace o udělených certifikacích podle specifikací Rady PEFC nebo příslušného orgánu pověřeného PEFC.

Poznámka: Informace o udělených certifikacích obvykle zahrnují identifikační údaje držitele certifikátu, rozsah udělených certifikací, obrát Organizace klienta (pokud se tento údaj používá pro stanovení notifikačního poplatku PEFC).

Notifikace PEFC může vyžadovat, aby certifikační orgán uhradil notifikační poplatek PEFC stanovený Radou PEFC nebo příslušným orgánem pověřeným PEFC.

Příloha 3 – Certifikace spotřebitelského řetězce ve vícemístných organizacích

(Příloha standardu spotřebitelského řetězce)

0 Úvod

0.1 Tato příloha je určena pro audit a certifikaci spotřebitelského řetězce v Organizacích klientů, které mají síť poboček - výrobních provozů. Cílem je zajistit, aby audit s dostatečnou spolehlivostí prokázal, že spotřebitelský řetězec Organizace klienta je ve všech uvedených provozech v souladu se standardem spotřebitelského řetězce a že audit je z ekonomického i provozního hlediska účinný a proveditelný.

1 Kritéria způsobilosti vícemístných organizací

1.0.1 Kritéria způsobilosti vícemístných organizace (včetně definic) jsou uvedena v Příloze 3 standardu spotřebitelského řetězce.

1.0.2 Kromě požadavků uvedených v Příloze 3 standardu spotřebitelského řetězce by měly vícemístné organizace prokázat svou schopnost sbírat a analyzovat data (včetně – nikoli však výhradně – níže uvedených položek) od všech výrobních provozů, včetně ústředí, a pokud je to zapotřebí, měly by prokázat rovněž svou pravomoc ve vztahu k ostatním provozům a pravomoc iniciovat změny, pokud to je zapotřebí:

- a) dokumentace spotřebitelského řetězce a změny spotřebitelského řetězce,
- b) přezkoumání vedením organizace,
- c) stížnosti,
- d) hodnocení nápravných opatření,
- e) plánování interního auditu a vyhodnocení výsledků,
- f) různorodé právní požadavky týkající se zamezení suroviny z kontroverzních zdrojů.

1.0.3 Se zřetelem na Přílohu 3 standardu spotřebitelského řetězce se musí vícemístná Organizace klienta, která je založena jako skupina nezávislých právních osob výhradně pro účely získání a zachování certifikace spotřebitelského řetězce, skládat pouze z typických malých podniků.

2 Kritéria způsobilosti certifikačního orgánu

2.0.1 Před zahájením hodnocení je certifikační orgán povinen informovat Organizaci klienta o kritériích způsobilosti uvedených zde a v Příloze 3 standardu spotřebitelského řetězce. Certifikační orgán nesmí pokračovat v hodnocení, pokud není splněno některé z kritérií způsobilosti platných pro vícemístnou organizaci. Před zahájením hodnocení musí certifikační orgán informovat Organizaci klienta o tom, že certifikát nebude vystaven, jestliže budou v průběhu auditu zjištěny neshody s těmito kritérii způsobilosti.

2.1 Přezkoumání smluv

2.1.1 Postupy používané certifikačním orgánem musí zajistit, aby byly při počátečním přezkoumání smluv zjištěny složitost a rozsah činností, na něž se vztahuje spotřebitelský řetězec, který má být certifikován, a rovněž odlišnosti mezi výrobními provozy, což představuje základ pro určení úrovně vzorkování.

2.1.2 Certifikační orgán musí identifikovat fungování ústředí Organizace klienta, což je jeho smluvní partner při provádění certifikace. Smlouva musí certifikačnímu orgánu umožnit provádění certifikačních činností ve všech výrobních provozech vícemístné Organizace klienta.

2.1.3 Certifikační orgán musí ve všech individuálních případech analyzovat, do jaké míry mají výrobní provozy organizace podobný tok surovin, což umožní implementovat spotřebitelský řetězec tak, aby se dal aplikovat podobným způsobem. Podobnost výrobních provozů zahrnutých do vícemístné Organizace klienta se musí vzít v úvahu při vzorkování.

2.1.4 Certifikační orgán si musí ponechat záznamy, aby bylo možno prokázat implementaci požadovaných činností uvedených v člancích 2.1.1, 2.1.2 a 2.1.3.

2.2 Audit

2.2.1 Certifikační orgán musí mít zdokumentované postupy pro provádění auditu ve vícemístné organizaci. Tyto postupy používané při auditu, včetně přezkoumání dokumentace a záznamů, auditů prováděných na místě atd. představují způsob, kterým se certifikační orgán mimo jiné sám přesvědčí, že jsou požadavky spotřebitelského řetězce skutečně aplikovány na všechny výrobní provozy a že budou splněna všechna kritéria uvedená ve standardu spotřebitelského řetězce, včetně jeho Přílohy 3.

2.2.2 V případě, že se hodnocení/kontroly sítě účastní více auditních týmů, musí certifikační orgán určit jednoho vedoucího auditu, který bude odpovídat za sladění poznatků a závěrů všech týmů a za vypracování souhrnné zprávy.

2.3 Neshody

2.3.1 Jestliže budou u určitého výrobního provozu zjištěny neshody, a to buď v rámci interního auditu prováděného Organizací klienta, nebo v rámci auditu prováděného certifikačním orgánem, je třeba prošetřit, zda tím mohou být ovlivněny i další výrobní provozy. Z tohoto důvodu bude certifikační orgán požadovat, aby Organizace klienta neshody přezkoumala a zjistila, zda se jedná o chybu celkového spotřebitelského řetězce, která se týká všech provozů, nebo nikoli. Jestliže se týká všech výrobních provozů, musí být na úrovni ústředí i na úrovni jednotlivých výrobních provozů přijato nápravné opatření. Pokud se jich netýká, musí Organizace klienta zdůvodnit certifikačnímu orgánu omezení svého kontrolního postupu.

2.3.2 Certifikační orgán musí požadovat důkaz o provedení těchto postupů a zvýší frekvenci vzorkování, dokud se nepřesvědčí, že došlo k obnově kontroly.

2.3.3 Bude-li během rozhodování o udělení certifikace u nějakého výrobního provozu zjištěna neshoda, bude udělení certifikace celé vícemístné Organizaci klienta zamítnuto, dokud nebude přijato vyhovující nápravné opatření.

2.3.4 Není přípustné, aby se Organizace klienta snažila vyhnout překážce v podobě neshody vyskytující se v jednom výrobním provozu tím, že by tento „problematický“ provoz vyloučila z certifikačního procesu.

2.4 Certifikáty

2.4.1 Každý samostatný certifikát musí být vydáván s uvedením jména a adresy ústředí Organizace klienta. Seznam výrobních provozů, pro něž certifikát platí, musí být uveden buď

v samotném certifikátu či v příloze, nebo bude zveřejněn jiným způsobem uvedeným v certifikátu. Rozsah nebo jiný odkaz uvedený v certifikátu musí srozumitelně uvádět, že certifikované činnosti provádí síť provozů uvedených na seznamu.

Jestliže jednotlivé výrobní provozy používají různé metody spotřebitelského řetězce nebo jiné definice původu surovin, musí být v certifikátu a v jakékoli příloze zřetelně uvedeno použití spotřebitelského řetězce pro jednotlivé provozy.

2.4.2 Dílčí certifikát pro jednotlivé výrobní provozy začleněné do certifikace může organizace získat pod podmínkou, že tento dílčí certifikát uvádí stejný rozsah nebo část tohoto rozsahu a že obsahuje srozumitelný odkaz na hlavní (základní) certifikát.

2.4.3 Certifikát bude odebrán v plném rozsahu, pokud ústředí nebo některý z výrobních provozů nesplní povinná kritéria pro zachování certifikátu (viz bod 2.2 výše).

2.4.4 Certifikační orgán je povinen aktualizovat seznam výrobních provozů. Z tohoto důvodu musí certifikační orgán vyžadovat, aby ho organizace informovala o uzavření, založení provozu nebo o změně činností jednotlivých výrobních provozů. Neposkytnutí těchto informací bude certifikační orgán považovat za zneužití certifikátu a následně bude jednat v souladu se svými postupy.

2.4.5 Výsledkem kontroly nebo přehodnocení může být přidání dalších výrobních provozů. Pro tyto případy musí mít certifikační orgán vypracován příslušný postup.

Poznámka: Dočasná pracoviště či provozy (například staveniště), které Organizace klienta vytvořila pro potřeby provedení specifických činností, nebudou považovány za součást operací vícemístné organizace. Případné vzorkování činností prováděných na takových místech bude sloužit k potvrzení činností stálých provozů, u nichž probíhá certifikace spotřebitelského řetězce, nikoli pro účely udělení certifikátů samotným dočasným pracovištím/provozům.

3 Vzorkování pro potřeby auditu prováděného na místě

3.1 Metodika

3.1.1 Certifikační orgán může u auditů prováděných na místě použít vzorkování výrobních provozů v případech, kdy je toto vzorkování vhodné z hlediska získání spolehlivého důkazu o tom, že vícemístná Organizace klienta dodržuje požadavky spotřebitelského řetězce. Certifikační orgán musí být schopen odůvodnit výběr výrobních provozů pro provedení auditů na místě, aby bylo zajištěno řádné posouzení všech rozdílů mezi jednotlivými provozy a implementace spotřebitelského řetězce.

3.1.2 Vzorek pro počáteční, kontrolní a recertifikační audity musí být určen samostatně u provozů využívajících různé metody (metoda procentuálního podílu a metoda fyzické separace). Vzorek musí být reprezentativní z hlediska rozdílů v činnostech a procesech, které jsou provozovány a používány v jednotlivých výrobních provozech a na které se vztahuje certifikace spotřebitelského řetězce.

3.1.3 Vzorek by měl být částečně selektivní na základě faktorů uvedených níže a částečně neselektivní, což by mělo v konečném důsledku vytvořit soubor různých výrobních provozů, které byly vybrány, aniž by byl při vytvoření vzorku potlačen prvek nahodilosti.

3.1.4 Alespoň 25 % vzorku by mělo být vybráno namátkově.

3.1.5 S přihlédnutím k níže uvedeným kritériím by měl být zbytek vzorku vybrán tak, aby byly rozdíly mezi výrobními provozy vybranými během období platnosti certifikátu co možná největší.

3.1.6 Kritéria pro výběr výrobního provozu musí mimo jiné brát v úvahu tyto aspekty:

- a) výsledky interních auditů nebo předešlých certifikačních auditů,
- b) záznamy stížností a ostatních relevantních aspektů nápravných a preventivních opatření,
- c) rozdíly ve velikosti a výrobních postupech jednotlivých provozů,
- d) rozdíly v použitých metodách spotřebitelského řetězce,
- e) úpravy (změny) provedené od posledního certifikačního auditu,
- f) geografický rozptyl.

3.1.7 Tento výběr se nemusí provádět na začátku procesu hodnocení. Může také proběhnout ihned po dokončení auditu na úrovni ústředí. Ústředí musí být rozhodně informováno o výrobních provozech zařazených do vzorku. Oznámení může být relativně stručné, avšak musí poskytovat dostatek času pro přípravu auditu.

3.1.8 Ústředí musí být prověřováno během každého počátečního, kontrolního a recertifikačního auditu jako součást vzorku.

3.2 Velikost vzorku

3.2.1 Certifikační orgán musí mít zdokumentovány postupy pro určení vzorku, který se bude posuzovat při auditu výrobních provozů jako součást hodnocení a certifikace

vícemístné Organizace klienta. Měly by být brány v úvahu všechny faktory popsané v této příloze.

3.2.2 V případě, že při postupu, který si zvolí certifikační orgán, vznikne menší vzorek, než je vzorek vytvořený postupem dle níže uvedených pokynů, certifikační orgán je povinen zaznamenat zdůvodnění této situace a musí prokázat, že jedná v souladu se svým schváleným postupem.

3.2.3 Následující požadavky vycházejí z předpokladu činnosti s nízkým až středním rizikem a z předpokladu, že v každém výrobním provozu pracuje méně než 50 zaměstnanců. Minimální počet provozů, které je třeba navštívit během auditu, se stanoví takto:

Počáteční audit: velikost vzorku by se měla rovnat druhé odmocnině počtu vzdálených výrobních provozů: ($y = \sqrt{x}$), zaokrouhлено na nejbližší celé číslo.

Kontrolní audit: velikost ročního vzorku by se měla rovnat druhé odmocnině počtu vzdálených výrobních provozů vynásobené koeficientem 0,6, ($y = 0,6 \sqrt{x}$), zaokrouhлено na nejbližší celé číslo.

Recertifikační audit: velikost vzorku by měla být stejná jako v případě počátečního auditu. Avšak v případech, kdy se systém spotřebitelského řetězce po dobu tří let ukázal jako účinný, lze velikost vzorku zredukovat pomocí koeficientu 0,8 – to znamená: ($y = 0,8 \sqrt{x}$), zaokrouhлено na nejbližší celé číslo.

3.2.4 Velikost vzorku by se měla naopak zvýšit v případech, kdy certifikační orgán provede analýzu rizik činnosti zahrnuté do systému řízení jakosti, na který se vztahuje certifikace, a na základě této analýzy se objeví zvláštní okolnosti související s následujícími faktory:

- a) velikost provozu a počet zaměstnanců;
- b) složitost a odchyly toku suroviny a metod spotřebitelského řetězce;
- c) odchyly v použití metod spotřebitelského řetězce a definic původu suroviny;
- d) úroveň rizika nákupu suroviny z kontroverzních zdrojů;
- e) záznamy o stížnostech a jiné relevantní aspekty nápravných a preventivních opatření;
- f) mezinárodní aspekty;
- g) výsledky interních auditů.

3.3 Doba trvání auditu

3.3.1 Certifikační musí být schopen odůvodnit dobu strávenou prováděním auditu u vícemístných organizací na základě celkové strategie rozdělení doby provádění auditu.

3.3.2 Minimální doba auditu prováděného u jednotlivého výrobního provozu v rámci počátečního, kontrolního nebo recertifikačního auditu je stejná jako v případě počátečního auditu, který je definován v článku 10.2.1. Tuto dobu lze zkrátit vynecháním těch článků standardu spotřebitelského řetězce, které se netýkají konkrétního výrobního provozu a jsou zkoumány pouze na úrovni ústředí.

3.3.3 V případě auditu prováděného na úrovni ústředí není povoleno žádné zkrácení auditu.

3.4 Dodatečně přihlášené výrobní provozy

3.4.1 Při přihlášení nové skupiny provozů do již certifikované vícemístné sítě musí být pro účely určení velikosti vzorku každá skupina provozů považována za nezávislou množinu. Po začlenění nové skupiny do certifikátu musí být nové výrobní provozy zkombinovány s původními provozy tak, aby mohla být správně určena velikost vzorku pro budoucí kontroly nebo audity prováděné za účelem přehodnocení.